

**ВПЛИВ МЕТАБОЛІЧНОГО СИНДРОМУ
НА ФУНКЦІОНАЛЬНИЙ СТАН ШКІРИ У ЖІНОК**Грищевич Н. Р.¹, Верещака В. В.²¹ м. Львів, Вищий навчальний комунальний заклад Львівської обласної ради «Львівська медична академія імені Андрія Крупинського»² м. Київ, Київський національний університет імені Тараса Шевченка

Робота ґрунтується на результатах обстеження 90 жінок віком від 40 до 55 років, які звернулися за хірургічною допомогою з приводу косметичних дефектів шкіри. 30 жінок були здоровими і увійшли до контрольної групи, а 60 мали ознаки метаболічного синдрому і склали основну групу.

Встановлено, що в контрольній групі пацієнок показник відлущування рогового шару шкіри склав $(2,10 \pm 0,17)$ діб, а в основній він зростав до $(3,11 \pm 0,15)$ діб ($p < 0,001$), або на 48,1 %. Це свідчить про зменшення швидкості поділу базальних епідермоцитів у разі розвитку метаболічного синдрому. У осіб контрольної групи показник буферних властивостей шкіри відносно лугів складав $(5,40 \pm 0,13)$ хв, що відповідало віковій нормі. В основній групі нейтралізація подразнюючого агента відбувалася за $(6,70 \pm 0,16)$ хв, що було повільніше на 24,1 % ($p < 0,001$). Отримані результати свідчать, про зниження реактогенних властивостей шкіри у осіб з ознаками метаболічного синдрому. Далі у жінок з метаболічним синдромом нами було виявлено підвищення еластометричного показника до $(6,13 \pm 0,08)$ мм ($p < 0,001$) проти $(4,20 \pm 0,06)$ мм в контролі, що свідчить про зміни тинкторіальних властивостей шкіри, пов'язаних з обмінною деструкцією колагену.

Таким чином, результати проведеного дослідження функціонального стану шкіри у осіб з метаболічним синдромом свідчать про зменшення швидкості поділу базальних кератиноцитів, погіршення еластичності шкіри та зниження показників її реактогенності. Виявлені зміни, до певної міри пояснюють причини порушення репаративних процесів у шкірному покриві жінок з метаболічним синдромом після оперативних втручань.

**ДО РОЛІ ГІСТАМІНЕРГІЧНИХ МЕХАНІЗМІВ МОЗКУ У РОЗВИТКУ
ГОСТРИХ ПЕНТИЛЕНЕТЕТРАЗОЛ-ІНДУКОВАНИХ СУДОМ**

Сторенко О. С., Первак М. П., Годлевський Л. С.

м. Одеса, Одеський національний медичний університет

Гістамін, який є важливим медіатором запалення синтезується також нейронами і забезпечує контроль їхньої збудливості.

Мета роботи полягала у вивченні характеру гострих судомних проявів за умови фармакологічного блокування Н3 гістамінових рецепторів та системи прозапальних цитокинів за допомогою застосування тіопераміду та пентоксифіліну. В дослідях на статевозрілих щурах лінії Вістар досліджували вплив тіопераміду (Sigma-Aldrich, USA) (5,0 мг/кг, в/очер) та піоглітазону (Lilly S.A., Spain) (100,0 мг/кг, в/очер) на гострі судомні прояви, які викликали введенням пентиленететразолу (ПТЗ) (60,0 мг/кг, в/очер).

Тестове застосування коразолу (60,0 мг/кг, в/очер) супроводжувалось виникненням перших судом через $(65,2 \pm 5,3)$ с з моменту введення епілептогену та розвитком генералізованих судомних нападів у 9 із 10 щурів, які у 2 щурів носили повторний характер. У щурів із введенням тіопераміду (5,0 мг/кг, в/очер) латентний період зростав на 17,3 % ($p > 0,05$), а генералізовані судоми реєструвались у 7 із 10 щурів ($p > 0,05$). Латентний період судом за умови застосування піоглітазону (100,0 мг/кг, в/очер) перевищував на 33,2 % показник, який спостерігався у групі контролю ($p < 0,05$). Число щурів з генералізованими судомними нападами складало 7 із 10 ($p > 0,05$). На тлі сумісного застосування тіопераміду (5,0 мг/кг, в/очер) та піоглітазону (100,0 мг/кг, в/очер) латентний період перших судом зростав на 52,7 % порівняно з контролем ($p < 0,01$), а генералізовані судомні напади спостерігались у 2 із 11 щурів ($p < 0,01$). Тяжкість судом за умови сумісного застосування препаратів була достовірно меншою у порівнянні з такою, коли препарати вводили окремо ($p < 0,05$). Таким чином, сумісне застосування тіопераміду та пентоксифіліну забезпечує синергічну протисудомну дію.